

udvist i forbindelse med Fødevaredirektoratet, kan den del af lovforslaget (kapitel 5) kun blive en ny udfordring til Rigsrevisionen. På denne baggrund kan Venstre godt forstå nyskabelsen med § 2 i lovforslaget, hvor ministeren kan »hjælpe« disse nye tilskudsmodtagere på vej med nye ideer og i øvrigt pleje sit eget »grønne image« ved at foreslå nye tiltag over for en stadig voksende skepsis i befolkningen over for de såkaldte »grønne projekter«.

Venstre vil med spænding følge lovens anvendelse i praksis med henblik på en hurtig revision.

Et tredje mindretal (Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 5, 6, 8, 9 og 10 stillede ændringsforslag.

En del af mindretallet (Dansk Folkeparti medlem af udvalget) er af den opfattelse, at det er en dårlig ide at opbygge et samfund på tilskud. Tilskud som i virkeligheden er frembragt ved afgifts- og gebyrpålæggelser af erhvervet. De økonomiske midler, der via lovforslaget ydes som tilskud til frembringelse af produkter, der er nyskabelser, burde efter Dansk Folkepartis opfattelse generelt forblive hos virksomhederne. Herved kunne man også undgå, at politikere og embedsmænd skal bestemme, hvad der er godt for dansk erhvervsliv.

Et fjerde mindretal (Socialistisk Folkeparti og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 2, 3, 4, 7 og 8 stillede ændringsforslag.

En del af mindretallet (Enhedslistens medlem af udvalget) er som udgangspunkt ikke interesseret i at stå bag støtte til udvikling af det konventionelle jordbrug og fiskeri samt den konventionelle forarbejdning af fødevarer. Der er nemlig generelt tale om negative miljømæssige konsekvenser og forringelse af fødevarerens kvalitet således, at fødevarerne ved hjælp af anvendelse af madsminke fremstår som noget andet, end det de i virkeligheden er.

Enhedslisten er endvidere betænkelig ved, at udviklingsstøtte til økologien bliver mindre klar og synlig, når den flyttes fra »lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk jordbrug m.v.« over i nærværende nye samlelovsforslag.

Enhedslisten kunne dog støtte innovationsloven, hvis den i højere grad fremmede økologisk

jordbrug og økologisk fiskeri ved følgende ændringer: For det første skal Landsforeningen Levende Hav være medlem af det rådgivende udvalg for den primære fiskerisektor. For det andet skal Ø-gruppen, Økologileverandørforeningen, være medlem af det rådgivende udvalg for forarbejdning og forædling. For det tredje skal der som udgangspunkt kunne gives mere end 50 pct. støtte til økologiske udviklingsprojekter, da de har svært ved at finde medfinansiering fra anden side.

Såfremt Enhedslisten ikke kan få kravet igenem om, at Landsforeningen Levende Hav skal være medlem af det rådgivende udvalg for den primære fiskerisektor, jf. ændringsforslag nr. 3, vil Enhedslisten undlade at stemme for loven. Vedtages hverken ændringsforslag nr. 3 eller de af ministeren stillede ændringsforslag, vil Enhedslisten stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Enhedslisten kan ikke støtte, at der bliver givet penge til udvikling af det primære fiskeri, når repræsentanterne med faglig indsigt i fiskeriet i det rådgivende udvalg kun er de i loven nævnte fiskeriforeninger, som slet ikke har de faglige og miljøpolitiske velfunderede visioner om et fremtidigt økologisk og bæredygtigt fiskeri, som Landsforeningen Levende Hav argumenterer for, og som foreningen fremmer i praksis både her til lands og i udlandet.

Fiskerisektoren er i forvejen kørt helt af sporet med reguleringen af erhvervet ved hjælp af EU-kvoter, som har ødelagt den gode moral i fiskerierhvervet. Samtidig udvikler fiskeriet sig i retning af at blive mere industrialiseret, hvilket fremmer redskaber, som ødelægger fisk og havbund, og som bruger uforholdsmæssigt megen energi.

I stedet bør der sættes på et fiskeri, som fremmer anvendelsen af fiskeredskaber, som er skånsomme både over for miljøet (havbunden), som det ikke kræver store mængder diesel at anvende, og som er skånsomme over for den konsumfisk, der fanges, og som endvidere ikke giver skader på de fisk, som ikke fanges. Rensning af fisken skal primært ske inden landing og med direkte sejlads af frisk fisk til byerne. Med sådanne metoder nedsættes fiskerikapaciteten således, at kvotestyling bliver unødvendig, og det burde der igangsættes forsøgsfiskeri med, der kan eftervise.